

Kiegészítő melléklet Tóth Csabának a „Hoeskor030803“-című emlékeimhez.

Kolos az általa létesített Műszaki Főiskolai Műszertagozat "öregbitésére" kezdetől fogva alapítója és minisztériumi (OM?, KGM?, +párt?) megbízott vezetője volt az önálló Műszeripari karnak tervezett és ~1952-ben a sürgős beiskolázás miatt kutyafuttában megalakult - nevezzük "Műszeres Együttes"-nek (ME). Gondolom ő hívta meg (vagy pártkivánságra?) Arutjunovot, aki szovjet szakmai tanácsadó- és legfelsőbb vezérként sosem volt hivatalos vezetője az ME-nek. Az ME egyetemen kívüli magasabb politikai körök döntésére lett a BME-re „kényszerítve“. Ez a két nagy tekintélyű személy (maximális párt-támogatással) egyértelműen biztosította, hogy az érthető módon nem túl lelkes egyetemi vezetés formailag egyetemi kar szervezésben de hivatalosan nem adminisztrálva, befogadta az ME-t (nem volt egyetemi kinevezésű vezető gárdája).

Az ME tanterve kezdetől fogva elkülönült minden más kar tantervétől. A tantervi koncepciót Arutjunov határozta meg, ebben Kolos -tudomásom szerint- nem vett különösebben részt, különben is iparügyi első miniszterhelyettesként soha semmire nem ért rá. Arutjunov a Tanterv kidolgozásához más tanszékek oktatóinak és ipari szakembereknek a közreműködését vette igénybe. A számos különböző személyes érdek és elképzelés mellett csoda, hogy egy valamelyest használható tanterv jött létre (szerencse, hogy Schnell Laci mint résztvevő jól illeszkedett Arutjunov szakmai elképzeléseivel). Egyelőre még csak az első két tanév alaptárgyi tanterve sürgős, ebben nem lehet különösebben nagyot hibázni, a további szakmai oktatásról két évig lehet még vitatkozni - és vitatkoztak is.

Az ME saját főállású oktatóval még nem rendelkezett, így az előadásokat az egyetem különböző alaptárgyi tanszékeiről ismeretlen meggondolások alapján kiválasztott oktatók óradíjas meghívott előadóként tartották. A módszer nem is volt rossz, később hallottam az első két évfolyam diákjai panszkodtak, túl nagy a követelmény, fűt-fát összehordtak az előadók. Az ME az oktatással lépésttartva elkezdte a saját „oktatógárda“ kialakítását és kutyafuttában átcsábítottak néhány matematika/fizikaszakos tanári diplomást főállásos adjunktusnak. Szaktárgyak oktatóira még nem volt szükség, több kiválasztott ipari szaktekintélyt már meghívtak a tantervi vitákban való részvételre és esetleges későbbi előadóként.

A „fejlődés“ további részletei alapirományomból már követhetőek. Mellékesen felhívom a figyelmet arra, hogy én előbb voltam az ME-ből későbbiekben véglegesen Villamoskari Műszer és Finommechanika Tanszék-ként létrejött együttes munkatársa, mint a tanszékvezetői dékáni pályázatra (1955/56?) kinevezett - így hivatalosan is egyetemi „dolgozónak“ elismert - félállású Kolos Richárd Tanszékvezető docens. A még gyerekcipőben járó tanszék valóban jól járt egy ilyen korrekt magatartású és egyben politikailag szilárd hátterű vezetővel.

Tévedések elkerülése végett, a kurta megjegyzésem: „rossz hely . . . (mint a híre)!“ nem a „közismerten“ jelzővel értendő. Ez azon konkurrens egyetemi oktatók és ügyintézők véleménye volt, akiknek valami módon ügyük-bajuk volt vele. Ha áttekintjük az Me megalakulásától a hivatalosan Tanszéki deklarációig eltelt kb. 4 év alatti történeteket, nem lehet rajta csodálkozni. Én is, mint érdekelt fél, kérdezősködtem mielőtt Vágóval megkötöttem az „üzletet“.

Emmering, 26.04.2014; Bánsági-Amend László